

פרדטוקול מס' 3/3

מישיבת ועדת הכספים

ביום ב', ג' בניסן תשי"א - 9.4.51

נוכחים:

- היו"ר ד. צ. פנקס
- פ. נפתלי
- ב. רפטור
- ש. דיין
- י. רוקח
- א. בן-אליעזר
- א. הרצפלד
- א. ס. גניחובסקי
- א. בהיר
- מ. סנה

מנומנים:

- שר האוצר א. קפלן
- ד"ר קיטרון - יועץ משפטי
- י. אריאלי - משרד האוצר
- י. הניג - יועץ משפטי, מל"ר האוצר
- ד"ר ברגמן - משרד האוצר
- ש. ספינק - מטעם משרד האוצר
- מ. אלון - מזכיר העדה.

סדר היום:

- א. חוק שטרי חסכון צמודי דולר תשי"א - 1951.
- ב. ~~עבודת הועדה.~~
- ג. שאילתות וחשובות.
- ד. ערבות לעליית הנוער.

הישיבה נפתחה בשעה 10.30

א. חוק שטרי חסכון צמודי דולר תשי"א - 1951.

היו"ר ד.צ. פנקס: (קורא את החוק, כפי שתוקן ע"י היועצים המשפטיים, קורא את התקנות לסידרה א').

אינני יודע אם הערתי שייכת לסעיף 1. ובכל זאת ברצוני להעיר ולשאול: אני שואל את שר האוצר, אם הוא משאיר אפשרות, לפי החוק והתקנות, שהחוסך לא יקבל מספר יותר קטן בלירות מהמספר הנומינאלי שנתן, במקרה שקורס הדולר ישתנה, וערך הלירה תהיה יותר מ-2.80.

שאלה שניה: יש לי ספקות לגבי הערך הממשי של היציבות אשר ניתנת לרוכש הניירות האלה ע"י הצמדה לקורס הנומינאלי של הדולר. בחוק כתוב: "לפי שער החליפין לדולר שיהיה נהוג אותה שעה בישראל אצל מי שעוסק בחוק במסחר בדולרים". אני יכול לתאר לעצמי אפשרות של קיום קורסים שונים אצל האנשים שעוסקים בחוק בדולרים. הואיל וקביעת השער נתונה בידי שר האוצר לפי החוק, אני יכול לתאר לעצמי מצב שבעוד תקופה מסויימת, נניח 5, 10 או 18 שנים, יהיה הקורס בגובה מסויים, אך ערך קניה של הלירה יהיה קטן יותר. אפשרות כזאת קיימת, היות והאוצר קובע את שער הלירה, הריב היציבות שהוא מבטיח אינה יציבות אמיתית.

שר האוצר א. ספלן: את שאלתו השניה של היו"ר, אני מציע לדחות עד לסעיף הדין בקורס.

אשר לשאלה הראשונה, לא היה לנו כל כוונה לשלם בלירות פחות משהאיש מכניס בלירות ישראליות. דבר זה סובסח במשך 8 שנים, כי במשך תקופה זו רשאי החוסך לדרוש את כספו בחזרה, בלי הבטחת היציבות. השאלה יכולה להתעורר בקשר לתקופה שאחרי השנה השמינית, אולם אני מציע לדחותה ולעודד אותה בחזרה בקשר לסעיף 5.

היו"ר ד.צ. פנקס: ברצוני לשאול שאלה הקשורה עם סעיף 1. מה בנוגע לעקול ולשיעבוד? האם אפשר לעקל או לשעבד שטר זה?

ד"ר קיטבון: המצב בענין זה אינו ברור לגברי מבחינה חוקית. לכן, במקרים מסויימים אשר בהם אנו מעוניינים לקבוע בחוק שזכות מסויימת אינה ניתנת לעיקול, אנו קובעים זאת בפרוש.

היו"ר ד.צ. פנקס: אם תינתן אפשרות של העברת השטרות אלה, תהיה גם אפשרות של קנוניות, לא רק ע"י שיעבוד או עיקול, אלא גם ע"י מתן יפוי-כח לגבות את הכסף אחרי 8 שנים. ע"י קביעת הקורס של \$2.80 לגבי שטרות אלה, אנו נותנים היום למשקיעים אג'יו, כי למעשה הדולר עולה יותר כיוקר. מישהו שיקבל יפוי-כח לגבות את הכסף עבור השטר, יוכל לקבל את הכסף $\frac{100}{100-200\%}$ = $\frac{100}{-100}$ = $\frac{100}{-100}$ למעשה. אפשר לחזור על מעשה כזה פעמים רבות, ולעשות כזה עסק.

ד"ר קיטבון: היו"ר צודק, אולם, מצד שני אם נמנע מן החוסך את האפשרות לעקל או לשעבד את השטר אשר רכש לעצמו, נמנע מסנו את האפשרות להתחמק מנושיו. אם הועדה רוצה בכך, היא תוכל להוציא גם אפשרות של מתן יפוי-כח בחוק.

א. בהיר: האם יש אפשרות לעקל כספי קופות-תגמולין? האם מצבו של איש אשר יקנה שטר חסכון יהיה שונה ממצבו של אלו איש, אילו היה נשאר כספו בקופת-תגמולין?

ד"ר ברגמן:

חשבתי שכל העברה, מסכון או שעבוד, או גם ייפוי-כוח, יהיו אסורים, אולם עיקול יהיה מותר, כי הוא נעשה על ידי בית-משפט. אם מונעים גם שעבוד, מקטינים במידת מה את הקליינטורה, אולם, המטרה היתה להוציא את הכסף מן השוק, ולא לשעבדו לבנק. אינני חושש מפני ייפוי כח, אך חשבתי שכל שעבוד אסור.

היו"ר ד. צ. פנסט:

יכול מישהו להעביר לא את הנייר עצמו, אלא את הזכות על נייר זה.

א. בהיר:

אני מציע לכתוב שכל העברה, וגם ייפוי-כח, תהיה אסורה, אלא בהסכמת שר האוצר. במשך 8 שנים, יכול לקרות לאדם אסון שיחייב אותו למשכן את גיר החסכון שלו. יש לתת אפשרות כזאת במקרים ששר האוצר יסכים להם, ואז לא יהיה חייב האדם לאבד לגמרי את שטר החסכון.

ד"ר ברגמן:

אם תחקבל הצעתו של מר בהיר, הרי תרננה בדרישות, ושר האוצר יצטרך לנמק תמיד בבית-המשפט, מדוע הוא מסרב לאשר את זכות העברה במקרה זה או אחר.

היו"ר ד. צ. פנסט:

הצעת מר בהיר מקשה מאד. אני מציע לא לאפשר כל העברה, ולתת אפשרות של מסירת

ייפוי-כח, לגבי גבית הכסף.

א. ס. גניחובסקי:

אני מתנגד לבחינת ייפוי-כח. איננו צריכים לאפשר להעביר בשום צורה, ואת היציבות

יש להבטיח רק אחרי 8 שנים.

היו"ר ד. צ. פנסט:

הצעת מר בהיר תביא בעקבותיה נחשול של דרישות, ששר האוצר לא יוכל לעמוד בה. הפרוצדורה של מסירת ייפוי-כח היא קשה למדי. אינני מקבל את הגישה, שע"י איסור העברה מונעים את הוצאת הכסף מן השוק, כי אם מוציאים מידי אנשים סכום מסוים של כסף, לטובת האוצר, אין צורך בפקאטינה לגבי האוצר, אם תהיינה העברות או לא.

ד"ר ברגמן:

כל זמן שהמחיר אינו עולה, העברה אינה מגדילה את המחזור. אולם, כל זמן שיש מסכון, אפשר לקבל את הערך בכסף ע"י הבנק שלוקח את כספו מהאוצר.

פ. נפתלי:

לדעתי, הדוגמה שנתן מר בהיר אינה נכונה. אם יש למישהו חסכון מסוים, הוא אינו צריך להשקיע את כולו במאה אחוז בתעודות אלה, ועליו להשקיע סכום קטן בצורת פקדונות תילים, על מנת שיהיה לו מקור לקבלת כספים במקרה של און.

א. בן-מליעזר:

אינני לוקח חלק פעיל בדיון זה, כי אני רוצה להבטיח את עצמי. סיעתנו חושבת להביא הצעת חוק אחרת למסרת חסכון. אנו חושבים ששיטת הממשלה לא תביא לידי חסכון בין ההסוגים, אלא בין אלה שיכולים לצרוק מהכיס 250 ל"י על מנת לקבל יותר בעוד 8 שנים. אני מבקש רשות להגיש הצעה נפרדת.

ס י כ ן ם
=====

הוחלט לאסור העברת שטרי חסכון, שעבודם או מישכונם. כן הוחלט להקיר עצקול השטרות.

היו"ר ד. צ. פנסט:

(קורא את סעיף 2).

שר האוצר א. קפלן:

מתעוררת השאלה, איך להתנגד כלפי קבוצים וקבוצות, וכלפי קופות-פנסיה. בסידרה הראשונה לא תהיה אפשרות לרשום ניר חסכון שלא על שם פרט. אם ועדת הכספים

תרצה לשנות את התקנות בקשר לסידרה הבאה, היא תוכל לעשות זאת.

א. בהיר: האם אי-אפשר לנסח בחוק, שתינתן אפשרות לקיבוצים שיתופיים לרשום תעודות על שם חבריהם ששמותיהם יפורטו ב"רשומות"?

שר האוצר א. קפלן: דבר זה צריך להכתב בתקנות ולא בחוק. אינני מציע לעשות זאת בקשר לסידרה הראשונה.

הרכיב קטנה בהתחלה, והולכת וגדלה במשך הזמן, עד אשר בתום התקופה של 8 שנים, היא מגיעה לממוצע של 2.1/2%. אני מבקש את היו"ר להודיע בכנסת שבגדילת הקרן תהיה פטורה מס ההכנסה. חברי הועדה יוכלו לקבל את שיעור הרכיב לכל שנה. אינני מציע לכתוב בחוק שהגדילה תהיה פטורה מס-הכנסה, אך אני מציע שיודיעו על כך בכנסת.

דרכי פדיונם של השטרות ומועדי הפדיון ייקבעו באשור ועדת הכספים. ברור שגם הקדמת המועד תקבע ע"י ועדת הכספים.

היו"ר ד. צ. פנקס: אני מציע להפוך את סעיף 2 (ד) לסעיף 4 שייקבע שהסעיפים 2 ו-3 ייקבעו לפי אישור של ועדת הכספים.

א. ס. גניחובסקי: אני מציע בסעיף 5 לכתוב: "לפי שער החליפין לדולר שיפורסם 3 חדשים קודם".

היו"ר ד. צ. פנקס: בחוק כתוב "לפי השער שיהיה אז", ולא "לפי שער שייקבע שר האוצר". האם זוהי הגדרה מספקת, למקרה שיהיו שערים אחדים?

פ. נפתלי: לדעתי יש לתת את הקורס הגבוה ביותר של הלירה שמשלמים הטוחרים המוסמכים.

שר האוצר א. קפלן: בחוברת הכחולה של ה"אינטרנשוונל-פאפאש", מפרסמים מפעם לפעם את שער המטבע של עשרות מדינות בעולם, וגם את השער שלנו.

פ. נפתלי: הכוונה היא שבשעת הפדיון יקבל האיש לירות לפי הקורס המתאים היום ל-2.80\$, הקורס הגבוה ביותר בלירות. יכולים להיות קורסים אחדים למטרות אחרות.

א. ס. גניחובסקי: אני עומד על כך שהשער ייקבע לפני המועד בתקופה מסויימת, כיוון שמספר גדול של אנשים יהיו תלויים בשר האוצר. כל דבר נקבע ע"י ועדת הכספים בחוק זה. אינני מבין מדוע דוקא הפדיון צריך להקבע ע"י האוצר ולא ע"י ועדת הכספים.

א. הרצפלד: יש להבטיח בחוק שהחוסך יובטח, בכל מקרה של שינוי בשער המטבע, גם במקרה של שינוי בשער הדולר.

מ. סנה: אין שום בטחון לשטרות אלה. הדוולואציה של הלירה בעשתה בזמנו על פי החלטת הממשלה. זהו דבר שצריך להיות נתון בידי הממשלה ואינו יכול להיות נתון להתייעצות פומבית. סאידן, אי-אפשר להפקיד את גורל הפקדונות כולם בידי ממשלה זו או אחרת. לכן אני מציע לכתוב "יצבי ערך" במקום "צמודי דולר". אני מציע שבעד כל מספר מסויים של לירות מהסכומים העומדים לתשלום, ישולם בלירות סכום השווה לסובריין אחד, לפי שער החליפין בעולם, שיהיה נהוג אז.

שר האוצר א. קפלון:

מהו שער בין-לאומי? ישנו שער בינלאומי קבוע, והוא: 35 דולר לאונסה זהב. כדי להעביר את השער הזה ללירות ישראליות, שוב נחוץ חישוב לפי שער מסוים, לפי קורס הדולר. אינני מבין, מה טרויח מר טנה, לדידו, בהצעתו.

פ. טנה:

אם כך, התוצאה צריכה להיות, שהממשלה תשלם בזהב, לפי קורס שייקבע כעת, או כמטבע אחר, כפי שייקבע בכורסה אחרת. מפאת כבוד המדינה, אינני רוצה להכניס בחוק שלנו קורס של ארץ אחרת. זהו עלבון.

שר האוצר א. קפלון:

אני מצטער על כך שאין לנו "שער רשמי", אופיישיאל רייט". יש למצוא הגדרה לשער רשמי. אם זה יוסדר, ישולם הכסף לפי "אופיישיאל רייט", שלושה חדשים לפני הפדיון.

היו"ר ד. צ. פנסט:

אם כך, יש להגדיר, מהו ה"אופיישיאל רייט". בהצעה אשר בחוק, בגוגע להצמדה לדולר, אני רואה חולשה מסוימת. אנו קובעים היום קורס שאיננו מעשי היום, כי הוא איננו מתאים למציאות ולכוח הקנייה של הכסף. אנו גותנים "אג'יו" לקוני השטרות. אולם, בעייה יותר מסובכת, היא בעיית קביעת הקורס הרשמי. קורס כזה יכול להיות מושפע מאינטרסים שונים. משום כך נסיתי לקשור את היציבות באינדקס יוקר החיים. אדם יקבל בעוד 8 שנים את אותו הערך שהוא מקבל היום, לגבי כח הקניה. הבטחה זו אינה ניתנת לאשר פצטידים את השטרות לדולר. אני מציע שיתנו לבעלי השטרות לירה בעד כל לירה, בתוספת הפרשי השינויים באינדקס. אם הקורס יהיה קטן יותר, הרי בעל השטר יוכל תמיד, במשך 8 שנים, לקבל את הסכום הנומינאלי שהכניס. אם האוצר לא יסכים להצעת המקורית, לקשור את שטרי החסכון עם הדולר, יכול להיות שאקבל הסכמה להצעת אחרת, לתת את ההצמדה לדולר לפי הקורס של \$2.80, ולהבטיח את המינימום, כלומר, את אותו הסכום שהכניס בצרוף שינויים באינדקס, במקרה שקורס יהיה יותר קטן.

פ. נפתלי:

בהתחלת הדיונים, חששנו להכניס קנה מידה חדש לחישובים. כעת עשינו את הנסיון, שהוא מוצלח לעת עתה, בקשר עם טבי-דולר. ראינו שאנשים מאמינים באבטחה של הצמדה לדולר, והם משלמים 200% מערך טבי-הדולר, עבור הזכות לקבל את טבי-הדולר. אם ניקח כמודד את האינדקס, ניתן לא רק הבטחה על נתינת הפרשים שייגרמו בעקבות שנויים ביחס שבין הלירה והדולר או מטבע אחר, אלא גם על נתינת הפרשים שייגרמו ע"י שינויים כלליים בשוק העולמי. - מה שאף מדינה אחרת אינה נותנת. אנשים באמריקה נותנים סכומים גדולים לאוצר האמריקני, ואינם טקנלים הבטחה בקשר לשינויים כלליים בעולם. מנקודת מבט של האינטרסים של החוסכים, אנו נותנים להם הקלה מיוחדת כשאנו לוקחים כנקודת מוצא את הקורס של היום, המהווה פרמיה מסויימת. בתקופה מסויימת, יכולה מדינה לנתק את הקורס הרשמי מן החיים. אינני חושב שהמדינה יכולה לעשות זאת לתקופה ארוכה מאד. זאת אומרת, יכולים תמיד להיות הפרשים ידועים, אבל קורס אינו יכול להיות מנותק לתקופה ארוכה מאד מן המציאות. אינני רוצה שניכנס לסמך יותר מדי גדול בחיים הכלכליים שלנו; אינני סבור שיש צורך להכניס בקשר אחר את הדולר עם חישוב האינדקס. אני מציע להסתפק בהצעת האוצר.

א. הרצפלד:

מה יהיה במקרה שהדולר ירד בערכו? אני מציע להוסיף את המלים "בערכם של היום",

מסוף סעיף 3(א).

היו"ר ד. צ. פנסט:

אינני מקבל את הצעת מר הרצפלד, כי היא מיותרת. היום מחשבים לפי האינדקס של \$2.80. אם הקורס יהיה בעוד 8 שבועות, נניח, \$1.40 יקבל החוסך שתי לירות תמורת כל לירה. בתוכן, הדבר כתוב כבר בחוק.

שר האוצר מציע לקשור את השטרות בהודעה
המתפרסמת ב"הגאזט" אינטרנשונל - פיננשל-פאנד. אם כן, אפשר
לכתוב: "לפי שער החליפין לדולר שנקבע ע"י הממשלה לצרכי רכישת
דולרים, ע"י מי שמוטמן לסחור בדולרים." המדינה אינה חייבת לפרוט
קורס בקשר לזהב. אינני חושב את ההצמדה לזהב כטוהר, כי לזהב
יכול להיות ערך של פסיכოזה, בהשוואה עם המצב בעולם, בהשוואה עם
מחירי סחורות וכו'. אין צורך להחזיר לאנשים יותר מהמכום שצריך
להחזיר להם, בלי הצדקה כלכלית לכך. אנו יכולים להכניס פסוק אשר
יבהיר, מי יקבע את הקורס. אפשר לכתוב ששר האוצר יהיה רשאי למסור
בהוצעה, 5 חדשים לפני המועד, מה שהוא קובע על פי החוק.

י. רוקח:

שר האוצר צריך לקבוע את הקורס באופן
בלתי תלוי בצורך לשלם את תמורת השטרות.

ט. טנה:

בענין זה אני מוכן להוציא מתוך החשובים
כל נטייה פוליטית, על סנת להבטיח יציבות
אמיתית. אני מוכן לבטל את הצעתי להצמיד את היציבות לזהב, ולקבל את
ההצעה של ההצמדה לאינדקס. אינני רוצה שהחוסך יתעשר, אבל אני רוצה
שהוא יהיה מובטח נגד דוולואציה.

היו"ר ד.צ. פנקס:

אני הצעתי שנבטיח לאיש שלא יקבל באופן
נומינאלי פחות מאשר הוא נותן, גם אם
ערך הדולר ישתנה לרעה. דבר זה מובטח במשך תקופה של 8 שנים, ע"י
כך שכל חוסך יכול, תוך הודעה של 30 יום, לקבל את תמורת השטר.
אחרי 8 שנים, במקרה שהמכום שהאיש צריך לקבל לפי קורס הדולר הוא
קטן מהקורס שהיה צריך לקבל לו היינו קושרים את שטרי החסכון ביציבות
האינדקס, לקבל האיש את המינימום שיהיה ההבדל בין האינדקס המוגדל
לבין ~~האינדקס~~ האינדקס של היום, עד ל-3 חדשים לפני התשלום.
זוהי הצעתי. חבר הכנסת נפתלי סוען ששום מדינה אינה מבטיחה יציבות
לכוח הקניה של הכסף. טענתי היא שאינני רוצה ללכת בעקבות פולניה
כשהוציאה את הדולרוקקה, ולא יצא מכך מאומה.

שר האוצר א. ספלן:

אני מוכן לקבל את ההגבלה ל"רכישת דוללים"
במקום "מכירת דולרים". הקורס מתפרסם
בחוברת בינלאומית מלי פעם בפעם. כדי שלא תהיה הרגשה שהקורס יקבע
במיוחד לשם תשלום תמורת השטרות, אני מוכן לכך שהקורס יקבע מספר
חדשים לפני המועד. נכון הדבר שאנו נותנים פה תרומה גדולה לחוסך
הקטן. בטבי-דולר דרש החוסך שהפדיון יהיה אחרי 8 שנים, תקופה
שלועת החוסך הקטן חספיק לנו על סנת שנוכל להגיע לסטביליזציה, אני
מזהיר את חברי הועדה מלעשות שני דברים ביחד. אינני רוצה לתת הבטחה
כפולה, כי אם יבואו יהודי אמריקה ויטענו, מדוע אני נותן כאן מה
שלא נתתי להם. הדולר ירד במשך 51 השנים האחרונות ב- במידה מסויימת.
ברור שישנה ~~ההצמדה~~ סכנת אינפלציה בעולם. אולם, איננו יכולים לעשות
כאן משהו טבלי להתחשב ביהודים שם. כדי לעודד את הקהל, יש להבטיח
את הדבר שהוא רץ אליו. כמובן, היה הקהל רץ יותר לזהב, אך אינני
מוכן לקחת על עצמי אחריות כזאת. אני רוצה להחזיר למוחות הישוב
שאינן כוונה לקבוע שער אד-הוק, לשם תשלום השטרות האלה. אני רוצה
לעודד אמונה במדינה, שבמשך 8 או 10 שנים ייוצבו הדברים. אני מציע
ללסוד מהנטייון. אם איננו רוצים להיות ארביטוררים, עלינו לתת, אם
נקבע התמדה לזהב, 12 לירות בעד אונסה זהב. אולם, יש לעשות חישוב
של ערך הזהב בדולרים, וערך הדולרים בלירות. קורס הזהב נקבע בעולם
באופן מלכותי. אינני מוכן לקבוע שבעד מספר מסויים של לירות אתן
סוברין אחד.

י. רוקח:

האם אי-אפשר לקשור את השטרות עם נכסי
דלג-ניידי ?

פ. נפתלי:

כולנו רוצים לדאוג לפוסן, אך יחד עם זאת,
גם למדינה. על שאלת הצמדת הלפואות לאינדקס
דנים בארצות הברית זה 30 שנה, ועדיין לא הגיעו להצמדה לסך. אינני
חושב שעלינו לקפוץ בראש התור בענין זה.

א. בהיר: נראה לי שהויכוח בכנסת, לפני הוצאת הסידרה הראשונה, הוא בניגוד לטובת הענין. אמנם סעיף היציבות נמצא בחוק, אולם הצעת היו"ר באה כתוספת לחוק. אני מציע לדחות את הדיון בענין זה עד לאחר הוצאת הסידרה הראשונה.

שר האוצר א. ספלן: אני מוכן להודיע בחוק, שאם יתקבל שתהיה רשות לאנשים לקבל את כספם בדולרים, אם במשך הזמן יבוטל הפיקוח.

היו"ר ד. צ. פנקס: מר גניחובסקי מציע לכתוב: "לפי שער החליפין הגבוה ביותר לדולר שהיה קבוע במשך שנה חדשים לפני מועד הפדיון בישראל, אצל מי שעוסק בחוק ברכישת דולרים". אנו מתכוונים לשער הגבוה ביותר של הדולר, להחלפת דולרים ללירות. אני מבקש את המנסחים לנסח, כמו בחוק טבי-דולר, את האפשרות לתח את הכסף בדולרים, במקרה שלא יהיה פיקוח על דולרים.

מ. סנה: הצעתי היא: "כעד כל לירה מהסכומים העומדים לתשלום, ישולם בלירות סכום השווה ליחס בין אינדקס יוקר החיים שיהיה נהוג באותה שעה בישראל, לבין אינדקס יוקר המחיה של 200 בקודות, אך לא פחות מלירה אחת".

שר האוצר א. ספלן: אינני יכול לתת כפליים. אם אתם רוצים לקשור את ההצמדה לאינדקס, יש להתחשב באינדקס שהיה קיים ביולי 1951.

על הפיטורים ממס-הכנסה, מספיק להודיע לכנסת. אין צורך לכתוב זאת בחוק.

י. רוקח: נדמה לי שבאנגליה נהוג, שלגבי מילות כלליות, יש תמיד מועצה משפטית המחליטה על הסידורים, על מנת לתת לדברים אופי רחב וצבורי. מדוע איננו הולכים בדרך זו?

שר האוצר א. ספלן: יש שם מועצה צבורית דק בנוגע להגדרות. אם ד"ר מנה יסיר את יתר הסתייגויותיו, אסכים למחיקת המלים "צמודי דולר".

א. בהיר: אני מציע שהשטר ייקרא "שטר חסכון צמוד דולר", ובחוק ייכתב "להלן שטרי חסכון יציבי ערך".

היו"ר ד. צ. פנקס: איננו יכולים לעשות את שני הדברים כאחד. סיימנו את קריאת החוק, לא ראיתי כל צורך בתיקונים והערות בתקנות. אני מבקש את היועצים המשפטיים לעמוד אחי בקשר, על מנת לעבור על נוסח החוק וההסתייגויות. החוק יונח הערב על שלחן הכנסת.

ג. שאילתות ותשובות:

א. בהיר: מה ההוראות אשר ניתנו לבנקים בקשר עם צמצום האשראי?

היו"ר ד. צ. פנקס: נחזור לשאלה זו בישיבה הבאה.

ג. מתן ערבות לעליית בנוער בסך 250,000 ל"י:

א. ס. גניחובסקי: אני מציע שנייפה את כוחו של שר האוצר, באופן בלתי רשמי, לחתום על מתן ערבות בסך 250,000 ל"י לעליית הנוער, בהנחה שהחוק הערבות יאושר בכנסת. החוק הונח כבר על השולחן.

ד"ר קיטרון: ניסחנו את החוק, בהנחה ששר האוצר לא יתן ערבות, כל

זמן שהחוק לא יתקבל. אם הכוונה היא ששר האוצר יתן ערבות לפני שהחוק יתקבל, יש להכניס את האפשרות הזאת בניסוח החוק.

שר האוצר א. קפלן: אינני יודע אם בנק א.פ.ב. יסכים לכך, כי זהו מוסד שומר חוק, אם יתברר שהעניין לא יוכל להגיע לשלב מעשי, נצטרך לזרז את החוק. לא יהיה ויכוח בעניין זה. נחזור לעניין זה אחרי שנברר את האפשרויות המעשיות.

הישיבה נועלה בשעה 13.40